„Аллахов Посланик, алејхисселам, подучавао нас је истихара-намазу, као што нас је подучавао некој сури из Кур'ана

Од Џабира ибн Абдуллаха, нека је Аллах задовољан, преноси се да је рекао: „Аллахов Посланик, алејхисселам, подучавао нас је истихара-намазу, као што нас је подучавао некој сури из Кур'ана. Говорио нам је: ‘Када неко жели нешто подузети, нека клања два реката добровољног намаза, затим нека након тога каже: ‘Аллаху, Твојим знањем од Тебе тражим најбољи избор и молим Те Твојом моћи и тражим од Твоје доброте, јер Ти си у стању, а ја нисам, Ти знаш, а ја не знам, Ти си Онај Који познаје све тајне. Аллаху, ако је, према Твоме знању, ова ствар (споменуће је речима) добра за мене, за моју веру, мој живот, мој будући свет и мој крајњи исход, одреди ми је, олакшај ми је, а потом ми је благослови. Аллаху, ако је, према Твоме знању, ова ствар (споменуће је речима као и први пут) лоша за мене, за моју веру, мој живот, мој будући свет и мој крајњи исход, одврати је од мене и мене од ње одврати и одреди ми оно што је за мене добро и учини ме задовољним тиме!’“

[رواه البخاري] [صحيح]

Када муслиман жели да предузме нешто у чему није сигуран у исправан пут, прописано му је да клања истихара-намаз. Посланик, алејхисселам, подучавао је своје асхабе, нека је Аллах задовољан њима, овом намазу као што их је подучавао сури из Кур'ана. Овај намаз се клања са два реката, а затим се треба упутити дову Богу, говорећи: „Аллаху, молим Те Твојим знањем тражим најбољи избор“ — молим Тебе Свезнајућег да ми подариш успех у одабиру најбољег између две ствари. „и молим те Твојом моћи“ — тј. молим Тебе Свемоћног да ме учиниш способним тамо где ја немам снаге ни моћи осим Тебе. „и молим Те Твојом добротом“ — јер је Твоје даривање само из Твоје милости и доброте. „јер Ти можеш“ све, а ја сам слаб и немоћан, „а ја не могу“ ништа осим уз Твоју помоћ. „и Ти знаш“ савршеним знањем све о добру и злу, „а ја не знам“ ништа осим кроз Твоје упућивање, „и Ти си Онај Који познаје све тајне“ — Твоје знање је апсолутно, а Твоја моћ је свеобухватна, и нико осим Тебе нема ништа од тога осим онога што си му подарио и на што си га оспособио. Затим муслиман упућује молитву своме Господару и спомиње своју потребу, говорећи: „Аллаху, препуштам Теби свој случај, па ако у Твом знању знаш да је ова ствар“ — затим именује своју потребу, као што је куповина ове куће, куповина овог аутомобила, ступање у брак са овом женом или било која друга потреба. „Ако је ова ствар, према Твоме знању, добра за мене у мојој вери, која је заштита мог живота, „у мом животу“ на овом свету, „и у мом крајњем исходу,“ и ономе чему мој случај води, или каже: „у мом блиском и далеком исходу,“ на овом и будућем свету, „онда ми је одреди,“ припреми је и оствари „за мене,“ и олакшај ми је „и учини ми је лаком.“ „Затим ми је благослови“ и умножи

ми добро у њој. „Ако је ова ствар у Твом знању“ у којој сам тражио упуту „лоша за мене у мојој вери, мом животу и крајњем исходу“ — или каже: „у мом блиском и далеком исходу,“ у овом и будућем свету — „одврати је од мене и мене од ње, и одреди ми добро где год било, а затим учини да будем задовољан њиме,“ и сваком Твојом одлуком, било да ми се допада или не.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3293